

Motion till riksdagen 2008/09:So469

av **Christopher Ödmann (mp)**

Smidigare myndigheter

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att utreda hur myndigheter ska kunna ge medborgarna smidigare service.

Motivering

Myndigheter är till för att ge medborgarna olika former av samhällsservice. Ändå leder myndigheternas arbetssätt ibland till att livet snarare blir krångligare än enklare för många människor.

Idag rör sig människor inte bara över hela världen utan också inom vårt eget land. Många människor har fritidshus eller vänner och släktingar som man besöker på semestrar, helger och lov. Människor är också idag, och inte minst förväntas vara, rörligare när det gäller att söka arbeten över regiongränserna och att pendla mellan bostad och arbetsplats.

Men alla människor är inte helt friska utan behöver hjälp med sprutor och mediciner och andra behandlingar för att kunna fungera på ett bra sätt. Vår sjukvård är organiserad i landsting. Dessa har möjlighet att med lagar, regler och riktlinjer utforma sin verksamhet. Detta gör man på olika sätt med hänsyn till tradition och till vilken majoritet som vid tillfället har ansvaret i respektive landsting.

Landstingen har haft en öppen attityd till att hjälpa människor som behöver hjälp med mediciner, även om man är skriven inom ett annat landsting. På senare år har denna öppenhet ersatts av en, med hänsyn till budgethållning, tilltagande revirkänsla. Denna revirkultur har tilltagit på senare år. Numera har de flesta landsting infört principen att man bara hjälper de medborgare som är skrivna i det egna landstinget. Personer från andra landsting får bara hjälp om de har livshotande medicinska problem, vilket inte alltid är lätt att avgöra, varken för enskilda eller sjukhusen eftersom man inte ens vågar göra

Fel! Okänt namn på

någon undersökning av människor med hänsyn till sina regler. Personer som är på besök eller semester utanför det landsting man är skriven i möts på många håll med kalla handen och ombeds att åka hem till det landsting där man är skriven för att få medicinsk hjälp.

Detta har gjort att det idag, märkligt nog, är lättare och tryggare att få medicinsk hjälp var som helst i hela världen utom i Sverige om man befinner sig på resa i fel landsting.

Detta är inte acceptabelt men har säkerligen bidragit till att Sverige i olika internationella undersökningar inte ligger i topp när det gäller sjukvård, trots att vi har bäst utbildning av vår personal och senaste teknik. Orsaken till att vi inte hamnar i topp anges också ofta vara just bemötande och tillgänglighet.

Det borde inte kosta så mycket för landstingen att skicka räkningar till varandra för kostnader av varandras patienter.

Om landstingen började samarbeta med varandra så att människor kan få medicinsk hjälp oavsett var man bor i landet så skulle livet underlättas betydligt för människorna som bor här i landet.

En annan sak som skulle kunna bli smidigare för medborgarna vore om olika myndigheter tog hänsyn till varandras rutiner när man serverar samma enskilda person.

Ett exempel är att många pensionärer tidigt i januari månad får ett brev från Försäkringskassan, som meddelar att de har för hög inkomst så att de inte är berättigade till bostadstillägg. I januari har inte kommunerna hunnit skicka ut det nya årets avgiftsnivåer. De kommer först i februari och leder till att många pensionärer får rätt till bostadstillägg. Det är det inte många pensionärer som känner till. Det leder till att många pensionärer får för lite att leva på medan staten sparar miljardbelopp varje år.

Det fåtal människor som känner till våra myndigheters ceremoniella ovetenskap om varandras rutiner ansöker förstås ändå om bostadstillägg. När det beviljats och utbetalats retroaktivt i augusti så har den enskilde pensionären tvingats leva på en oacceptabelt låg nivå i ett halvår. Detta kan inte ha varit meningen med vårt trygghetssystem och skulle kunna hanteras på ett mycket smidigare sätt om olika myndigheter började samarbeta.

Därför anser jag att Försäkringskassan och lokala kommunmyndigheter måste börja samarbeta och lära sig av varandras rutiner så att den enskildes utsatthet kan minskas och en högre rättvisa kan uppstås.

Stockholm den 5 oktober 2008

Christopher Ödmann (mp)